

327

НАР. БИБЛИОТЕКА-ТЪРНОВО
ДЕПОЗИТНИ
19 40 г. № 885

ПОСЛѢДНИ ЧАСОВЕ ОТЪ ЖИВОТЪ-АТЪ
НА ИМПЕРАТОРЪ
НИКОЛАЙ ПЪРВЫЙ.

Блажени мертви умирающіи о Господь.

(Апок. гл. 14 ст. 13.)

При голъмы те, не возвраты те на тоя свѣтъ изгубванія, кога сърдце то после първо то, така да речемъ, окаменено отъ жалости, начне по свойство то на чловѣческа та природа да усъща нѣкое потребно отджхновеніе, Провидѣніе то ни проважда два родове утѣшенія. Единый-атъ можемъ да наречемъ земный, а другій-атъ высій, небесный. Камъ първы тѣ принадлежи увѣреніе то въ искренность та, която ни показувать наши те другари, или общо то участіе въ наши те скорбы, воспоминанія та за щастливо проведены те съ изгубены те дни, или найпосле и надежда та, защо